

Використані джерела

1. Вакуленко В. М., Орлатий М. К. Діловодство в органах місцевого самоврядування : монографія. Київ : НАДУ, 2009. 164 с.
2. Петрова І. О. Документаційне забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку : дис. на здобуття наук. ступеня канд. істор. наук: спец. 07.00.10 «Документознавство, архівознавство». К., 2008. 192 с.
3. Про затвердження Правил з організації діловодства та архівного зберігання документів у державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях : наказ Міністерства юстиції України від 18.06.2015 р., № 1000/5. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0736-15>.
4. Про внесення змін до деяких постанов КМ України: постанова КМ України від 03 лютого 2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/48-2016-%D0%BF>.
5. Лелеченко А.П. Організація роботи з документами в діяльності органів місцевого самоврядування. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=279>.

Коношевська Марія

(науковий керівник: д.н.держ. упр., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Толкованов В.В.)

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

На управління почали дивитися як на послуги. Відповідно, до нього постали зовсім інші вимоги, як і до тих, хто надає ці послуги. Як наслідок, у системі функціонування органів управління настали серйозні зміни. Зазначимо, що такий підхід криє у собі певні загрози: люди, споживачі управлінських послуг, стають пасивними. Отож, щоб уникнути кризи у суспільстві, треба знайти механізм їх активізації. Під суспільством ми розуміємо соціальний організм, сформований на основі етнокультурного розмаїття та організаційного поліцентризму. Відповідно стає очевидною неспроможність ідей уніфікації його шляхів і форм розвитку.

Це напряму стосується і органу виконавчої влади як частини

суспільства, пошук оптимальної моделі якого зводиться до вивчення існуючих його зразків через аналіз функціонування його складових.

Системи органів виконавчої влади створюються для управління територіально локалізованими соціальними спільнотами.

Як відомо, стійкі відносини, зв'язки між людьми об'єднують їх у соціальну систему. Така відкрита самоорганізована соціальна система, що об'єднує усіх жителів певної виокремлено в адміністративному порядку території, становить територіальну громаду – суб'єкт і об'єкт органів виконавчої влади, яка є складовою громадянського суспільства. Самоорганізовується громада, обираючи голову та представницькі органи, які, у свою чергу, утворюють систему виконавчих органів. У сукупності представницькі й виконавчі органи становлять систему органів виконавчої влади. Система органів виконавчої влади має будуватись так, щоб забезпечити здійснення визначених законодавцем і закріплених за органами влади функцій. Розподіл функцій, а відповідно і повноважень між елементами цієї системи здійснюється з огляду на оптимальне її функціонування в цілому та найефективніше здійснення кожної функції. Тому, очевидно, функції розподіляють у різних пропорціях між органами виконавчої влади.

Система органів виконавчої влади має передбачати: узгодження державних, регіональних інтересів з інтересами територіальних громад; забезпечення організаційно-методичної єдності об'єктів управління, які розташовані на підвідомчій території; дотримання комплексно-цільового підходу до організації і здійснення управління; персональну відповідальність працівників органів виконавчої влади тощо.

Елементи цієї системи пов'язані між собою і співвідносяться певним чином. Найважливіші з точки зору самої системи системоутворюючі, які забезпечують цілісність системи, її відособлене функціонування і розвиток. Зазначимо, що власне управління забезпечує автономність поведінки виконавчої влади.

Органи виконавчої влади можна розглядати як систему, що в

той же час є підсистемою системи виконавчої влади. Вони функціонують, взаємодіючи із оточуючим середовищем, причому це функціонування спирається на їх певну впорядкованість та на впорядкованість відношень і зв'язків як між ними самими, так і між ними та середовищем.

Функціональна характеристика органів виконавчої влади дозволяє виробити повніше уявлення про їх призначення, місце і роль у системі виконавчої влади, дає організаційно-управлінську характеристику їх діяльності та є власне тим критерієм, який дозволяє визначити їх конкретні повноваження, вибудувати їх управлінську структуру й організувати роботу.

Зазначимо, що будь-яка соціальна діяльність, в тому числі і діяльність органів виконавчої влади, є складним структурованим поняттям, яке об'єднує цільову і предметну орієнтацію, а також способи, форми і методи здійснення. Діяльність органів виконавчої влади обумовлюється потребами об'єкта (територіальної громади, соціальної групи) і здійснюється шляхом використання вироблених практикою людства відповідних об'єктивних форм і методів. Звичайно, ця діяльність залежить і від цілей, інтересів, волі, можливостей, ресурсів самих органів (суб'єктів). Діяльність будь-якого органу виконавчої влади має цільову орієнтацію. Саме ціль виступає як інтегруючий фактор, що об'єднує всі елементи в систему. Формування цілей відбувається через з'ясування в першу чергу цілей надсистеми (держави). З урахуванням цілей держави і системи виконавчої влади.

Функціонування органів виконавчої влади може бути реактивним (визначатися впливами середовища) чи активним (визначатися власними цілями, спрямованими на середовище), синхронним чи діахронним.

Використані джерела

1. Клименко Ю. Л. Механізми управління організаційно-функціональною діяльністю органу місцевого самоврядування- : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. управління : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління». Академія муніципального управління. К., 2017. 20 с.